

"GLAS NARODA"
(VOICE OF THE PEOPLE)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)
Frank Saka, President J. Lujah, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

46th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Advertisement on Agreement

Za celo leto velja list na Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
- in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.50
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.—

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVEMŠI NEDELJ (N PRAZNIKOV)

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CHelsea 3-1243

PROTI PERKINSOVI

Nazadnjaki v kongresu so vzeli sedaj na piko delavsko tajnico Miss Perkins. Proti nji je posebno ostro nastopil Thomas, republikanski kongresnik iz države New Jersey.

V stavki pristaniških delavcev na zapadni obali se je z vso vmeno dejstvoval delavski voditelj Harry Bridges, ki ni ameriški državljani, ampak se mudi v Združenih državah le na obisku. Že parkrat so se pojavile zahteve, da je treba Bridgesa deportirati, Perkinsova je pa mnenja, da ni zakrivil ničesar, kar bi upravičilo njegovo deportacijo.

Vsled tega se je pojavila gonja proti nji, češ da posluša delavski urad pristransko in da njegova načelnica simpatizira s komunisti in raznimi drugimi radikali.

Ako bo Thomasova obveljala, bo podvrženo uradovanje Perkinsove temeljiti kongresni preiskavi.

Kdor pozna Perkinsovo in njeno uradovanje, ve, da se ji take preiskave ni treba bati. Ravno nasprotno — pozdravila jo bo z veseljem. Preiskava bo najbrž razkrila marsikaj, kar ne bo vrglo posebno lepe luči na njene nasprotnike.

"ZLATE SRAJCE" V MEHIKI

Kakor poročajo nekateri listi iz Mehike, pripravljajo mehičanske "zlate srajce" (desničarska organizacija po zgledu podobnih organizacij v drugih državah) velike nemire v državi.

Predsed. Mehičke, Cardenas, je izdal odredbe za izjeme ukrepe, da prepreči izgrede. V vseh pokrajinah, kjer imajo "zlate srajce" vpliv, so razmeščeni oddelki vojaštva, da v kati zatro morebiten upor.

Po cenitvah nekaterih poznavalcev imajo "zlate srajce" v državi Vera Cruz okoli 10.000 pristavev, toda v zadnjem času so se njih uniformirani oddelki umaknili v gore, da se ponovno zberejo in pripravijo na skupno akcijo.

Med "zlate srajce" se je vrnilo tudi mnogo pristavev upornega generala Cedilla, ki je pred kratkim umrl.

Na čelo "zlatih srajc" se je kot uporni general postavil general Rodriguez, ki se trenutno posvetuje s svojimi pristavi v državi Texas, kjer vodi "zlate srajce" neki Taylor.

POZOR ROJAKI!

V ZALOGI IMAMO NOVE
PREGLEDNE ZEMLJEVIDE:

Velik pregleden zemljevid
JUGOSLAVIJE

(Na njem so označene poleg mest tudi večje slovenske vasi) stane \$ 1.—

Manjši zemljevid

JUGOSLAVIJE

stane 25c

Zemljevid jugoslovanskih
BANOVIN

stane 25c

Zemljevid —

CELEGA SVETA

Knjiga, obsegajoča 48 str., seznam večjih mest s številom prebivalcev. Stane 50c

SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street
New York

POZORI

Rojake opozarjamo, da lahko, ko naročijo posamezne konate Slovensko-Amerikanske Koledarja za 1939, namesto, da pošljajo svoto — 50c v gotovini ali Money Order — priložijo k naročilu znamke po 2-centa.

DALADIER V AFRIKI

ko se je mudil francoški min. predsednik Daladier v Tunizu (Afrika) so mu priredili velike vojaške parade. Slika nam kaže skupino domačinov, ki opazujejo tanke.

Iz Jugoslavije

Pes je rešil tri življenja.

O tem poročajo zagrebški listi: Pri Vukovaru, kjer se izliva Vuka in Dunav, se je odigrala razburljiva tragedija, katere žrtev je postal državni logar Savo Grubičić, oče dveh nepreskrbljenih otrok, tri potapljače se pa je rešil krepak lovski pes. Lovec Josip Kristofić in Roko Jakšić sta se podala na lov onkraj Dunava.

Zadržala sta se na levni precej časa in sta zamudila na brodi, ki je poslednje preplaval potnike ob štirih popoldne. Podala sta se torej v gostilno Milana Rakića, da bi prenočila. Tu sta našla gozdarja Sava Grubičića, ki se je ravno odpravil na gostilničarjem v Vukovar, od koder sta nameravala drugo jutro kreniti na lov v Dalj. Rakić je predlagal lovce, da bi se z njim in gostilničarjem preplavila čez Dunav v navadnem ribičkem čolnu. Lovec sta pristala, vsa četverica se je podala v čoln, prisel je še Rakićev hlapec Miha, ki naj bi se po prevozu s čolnom vrnil domov. In še eden je bil v čolnu: Kristofićev veliki lovski pes, ki je postal njihov rešilec.

Čoln je prebrel reko in manjkalo je le še kakih 5 m do brega. Tu pa je nenadoma pljusnil čezzen močan val. Čoln se je prevrnil in v trenutku se je vsa petorica znašla v hladnih valovih Donava. Vpili so na pomoč. Hlapec Miha, ki edini ni znal plavati, se je krčevito prijel psa za rep. Pes je bil dovolj močan, da je živi tovar izvelkel na obalo. Ko je Kristofić nato klical psa na pomoč, se je pes pognal v vodo je priplaval h gospodarju. Gospodar se je takisto prijel psa za rep, drugo roko pa je izprožil proti Rakiću, ki se je že pričel potapljati, ker mu je zaradi mraza pri plavanju odrevenela roka. Tako je zлата vredni pes rešil tudi ta dva. Gozdar Savo Grubičić je sicer znal plavati, toda držal se je prevrnjenega čolna in vpil na pomoč. Nek Robert Hajer je naglo veslal s svojim čolnom na pomoč a ko je prispel do prevrnjenega čolna, je gozdar že izginil v vodi. V mrazu so mu odrevenele roke in se je potopil. Naslednji dan so našli utopljenega kakih 30 m od kraja nesreče. Njegovega pogreba se je udeležila množica ljudi.

Veletrgovec s krznom v Splitu aretiran.

Veliko pozornost je izzvala v Splitu aretacija znanega krznarskega veletrgovca Živojina Popovića, ki je oškodoval svoje upnike za 750.000 din. Popović je odprl svojo krznarsko delavnico pred tremi leti. Bil

je to edina krznarska delavnica v Splitu in Popović je imel vse pogoje za uspešen razvoj svojega podjetja. Trgovci so mu prerokovali prav lepo bodočnost. Popović je povečal svojo delavnico, vpeljal najdražje krznarske izdelke in stopil v zvezo z veletrgovci po vsej državi, ki so mu dobavljali blago. Delal je z Zagrebom, Beogradom, Sarajevom in drugimi krznarskimi središči. Nabavil si je blaga za 750.000 din in dal upnikom menice, ki so zapadle proti koncu preteklega leta. Ker menice niso bile plačane, se je zbral v Splitu večina upnikov, ki so imeli skupni sestanek. Na tem sestanku se sklenilo, da o vadijo Popovića kazenskemu sodišču. V ovadbi so navedli, da jih je Popović oškodoval za 528.000 dinarjev, pa da to ni cela vsota, ker niso vsi upniki prišli v Split. Celotna škoda znaša nad 750.000 dinarjev. V Popovićevo delavnico je blaga v vrednosti 40.000 din, od svojih odjemalcev pa ima Popović dobiti 18.000 din. Pasiva znaša tedaj 750.000 din, aktiva pa samo 58.000 din. Na podlagi te ovadbe je bil Živojin Popović aretiran in izročen sodišču.

Namesto pred oltar — v ječo.

25-letni vdovec Mato Šušljek se je kmalu po smrti svoje žene odločil, da se bo vnovič poročil z dekletom Dragico Brlek iz Rapašniškega brda pri Bjelevaru. Ko se je z dekletom in njenimi starši dogovoril, se je v družbi svojih znancev vesel vračal proti domu. V vasi je bil vsako leto najlepši primer vzajemnosti prebivalstva in verske strpljivosti o božiču, ko so katoliki prirejali svoje polnočnice. Tudi letos so prišli k polnočnicam v velikem številu pravoslavni in muslimani in vsi so bili sprva zelo začuden, pozneje pa seveda tudi ogorčeni, ker je bila pred cerkvijo postavljena straža, ki je zabranila pristop k polnočnicam muslimanom in pravoslavcem. Sklicevanje na stare lege običaje ni zaleglo in od župnika postavljeni stražarji niso pustili v cerkev niti enega muslimana ali pravoslavca. Tudi pravoslavni in muslimanski možje, ki imajo katoličanke za žene, niso smeli spremljati svojih žena k polnočnici. Ta nenavadna strogost katoliške župnišča bo imela, kakor poroča beograjsko "Vreme" slabe posledice in utegne pokvariti dozdaj lepo vzajemnost prebivalstva vseh treh glavnih veroizpovedi.

Grozen zločin.

V Mokriju pri Somboru so odkrili zločin. Nekdo je naznanil orožnikom, da sta sestri Jovanka in Danica Avramov zadavili in zakopali svoja dva otroka. Orožniki so uvedli preiskavo in so res našli na označenem mestu zakopani trupela dveh otrok; en otrok je bil star 14 dni, drugi pa mase dni. Obe sestri sta bili aretirani in izročeni sodišču.

Hčerka našla obešeno mater.

35-letna krojačeva žena Fr. Dukši v Rakitju na Hrvatskem se je obesila. Mož je bil z otroki pri bolnem bratu. Vrnili so se precej pozno. 10-letna hčerka je prva stopila v sobo in poklicala mater, ki so pa ni odzvala. Od groze je kričnila, ko je našla svojo mater obešeno na oknu.

Nenavaden ukrep proti idilični verski strpljivosti.

V raznih krajih živijo prebivalci različnih veroizpovedi v najlepši vzajemnosti in niso redki primeri, da gradijo pravoslavni džamije muslimanom, muslimani pa pomagajo pri graditvi pravoslavni. Tudi pravoslavni in katoliki ter pripadniki vseh veroizpovedi se v mnogih krajih odlikujejo z idilično versko strpljivostjo in skupaj v najlepši slogi praznujejo največje praznike raznih cerkva. Tako je bilo letos tudi v Sanskem Mostu, kjer je bil vsako leto najlepši primer vzajemnosti prebivalstva in verske strpljivosti o božiču, ko so katoliki prirejali svoje polnočnice. Tudi letos so prišli k polnočnicam v velikem številu pravoslavni in muslimani in vsi so bili sprva zelo začuden, pozneje pa seveda tudi ogorčeni, ker je bila pred cerkvijo postavljena straža, ki je zabranila pristop k polnočnicam muslimanom in pravoslavcem. Sklicevanje na stare lege običaje ni zaleglo in od župnika postavljeni stražarji niso pustili v cerkev niti enega muslimana ali pravoslavca. Tudi pravoslavni in muslimanski možje, ki imajo katoličanke za žene, niso smeli spremljati svojih žena k polnočnici. Ta nenavadna strogost katoliške župnišča bo imela, kakor poroča beograjsko "Vreme" slabe posledice in utegne pokvariti dozdaj lepo vzajemnost prebivalstva vseh treh glavnih veroizpovedi.

mani in vsi so bili sprva zelo začuden, pozneje pa seveda tudi ogorčeni, ker je bila pred cerkvijo postavljena straža, ki je zabranila pristop k polnočnicam muslimanom in pravoslavcem. Sklicevanje na stare lege običaje ni zaleglo in od župnika postavljeni stražarji niso pustili v cerkev niti enega muslimana ali pravoslavca. Tudi pravoslavni in muslimanski možje, ki imajo katoličanke za žene, niso smeli spremljati svojih žena k polnočnici. Ta nenavadna strogost katoliške župnišča bo imela, kakor poroča beograjsko "Vreme" slabe posledice in utegne pokvariti dozdaj lepo vzajemnost prebivalstva vseh treh glavnih veroizpovedi.

Tragična smrt ciganskega kneza.

V Budjanoveh v rumškem okraju je tragično zaključil svoje življenje cigani Žarko Jovanović, ki je bil dolga leta vrhovni poglavar-knez velike ciganske naselbine. Cigani volijo svojega kneza vsako leto po vseh predpisih tajnega in skrbno pripravljenega glasovanja in Žarko je bil zaporedoma izvoljen že dokaj let za kneza. Zdelo se je, da se napovedane volitve, a njegov sin Peter se je zaljubil v hčerko poglavarja neke druge ciganske rodbine, ki je imela že več let veliko ambicijo, da bi se polastila knežje časti. Peter je svojega očeta Žarka obvestil o svoji ljubezni, oče je bil z njegovo izvoljenko zadovoljen, nikakor pa ni hotel pristati na to, da bi odstopil kandidaturu ciganskega kneza v korist svojega sina. Oče in sin sta se v zadnjih dneh hudo pričkala, in oni dan, ko sta se napila rakije, je prišlo do usodnega spopada, med katerim je sin ubil svojega očeta.

ŠIVALKE ŽENSKIH SLAMNIKOV
DOBE DELO PRI:
DUCHY HAT
66 WEST 38th STREET
THIRD FLOOR
NEW YORK CITY

ADVERTISE IN
"GLAS NARODA"

Nekaj posebnega!
Naročite še danes!

VSAKEMU,
ki naroči Slovensko-Amerikanski Koledar za leto 1939, pošljemo ...

AKO NAMERAVATE OBISKATI SVETOVNO RAZSTAVO, VAM JE TA ZEMLJEVID NEOBHOJNO POTREBEN —

OGROMNOST SVETOVNE RAZSTAVE V NEW YORKU BO SLEHER NEKA PRESENETILA

Izšel je

Slovensko-Amerikanski KOLEDAR
—1939—

POVESTI ZGODOVINA HUMOR ZEMLJEPISE GOSPODINJSTVO NARAVOSLOVJE RAZNOTEROSTI NAVODILA

50c + poštino

Naročite pri:

Slovenic Publishing Co.
216 West 18th Street New York, N. Y.

Ne zamudite te prilike!

Peter Zgaga

O PRENEŠENEM POMENU BESEDE

Profesorji veljajo za pametne ljudi, pa so v marsikaterem oziru preveč natančni in skušajo izpodbiti, kar je že od nekdaj v veljavi.

Te dni sem čital o profesorju, kateri se je spril na izraze, ki so že od pradavnine veljavni in se jih ljudstvo poslužuje v svoji govorici, četudi niso z učenjskega stališča povsem utemeljeni.

Za primer si je izbral "zlo mljeno sree" in pravi: —

"Zlomljeno sree" je pesniški izraz, ki je polagoma presel v ljudsko govorico, toda "zlomljenega sree" ni in si ga nihče predstavljati ne more.

Sree je lahko ranjeno, belno, slabo, močno in kdo ve kaj še vse, le "zlomljeno" ne more biti.

Zmečkano je lahko ali strto, toda "zlomljeno" ne.

Učeni profesor bi lahko na sličen način dokazal, da ni na svetu človeških oslov in da ga ne more nihče tako lopniti po glavi, da bi videl pet solne.

Kljub njegovim trditvam in dokazom je pa — skoro bi rekel, — več dvonožnih nego štirinogatih in uhatih živali, in če komu iznenada prileti krepka preko ušes, ne vidi samo peterih solne, pač pa tudi luno in zvezde in razne druge konstelacije nebeske.

Navzlic profesorjevim morebitnim protidokazom, sem videl že dosti možatih žensk, poznanih moške, ki imajo žensko dušo in vztrepetam ob novici, ki je strela iz jasnega neba.

Smili se mi uboga zapeljana pticka, ki jo je zverinski ženin pustil tik pred poroko na cedilu, in sočustvujem z ubogo paro, ki dela in si prizadeva, pa ne more nikamor naprej.

Občudujem lisjaka, kako zna ooganiti neprevidega kalina.

Pomilujem zakonskega moža, ki se pozno ponoči vrne domov in stopica po jajcih, da bi ne prebudil svoje sitne ženice.

Na marsikaterem banketu sem se že čudil žolnam s kravjimi žledeci.

Po newyorskkih olicah polzeva hoja ni priporočljiva, in ob pogledu na teleta, ki buji v nova vrata, se moram nehote nasmešiti.

Duša mi poskakuje ob zvončkanju ženskega smeha, in mrak mi leže na čelo, če ne morem pri pisanju iskrenega pisma pomočiti peresa v srčno kri.

Je že tako na tem svetu, da žive nekateri pasje življenje, drugi pa plavajo v zlatu; nekateri kujejo v zvezde, druge tlačijo v blato; nekateri so angelji, nekateri so prasci.

To bi bilo zaenkrat dovolj primerov učenemu profesorju, ki pravi, da se narod napačno izraža, ko govori v primerah in daje besedi prenešeni pomen.

Da se še enkrat vrnem k "zlo mljenemu sreen", moram omeniti, da jih precej poznam, ki imajo zlomljeno sree.

Še celo meni se je že večkrat zlomilo, pa se je — hvalabogu — še vselej popravilo na ta ali oni način.

Neshte sem pa že takih srečal, ki sploh nimajo sree, pa vseeno žive. In še kako dobro se jim godi.

Če bi človek sree ne imel, bi jih skoro zavidal.

SLEHERNI

včasih greši.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

42

Ta dni se je Gunter z Joano sestajal samo pri jedi; drugače je bil zaposlen v svojem delu. Werder ga je vpeljal tudi v borzne posle in sedaj Gunter spozna, kako veliko je bilo premoženje in kako obsežen je bil trgovski krog njegovega gospodarja. Vsega tega si ni predstavljal v tako velikem obsegu.

Rudolf Werder je že takoj drugi večer svojemu tajniku predložil dve glavni knjigi. Knjigo, na kateri je bil napis "V porabo v soglasju z določbami moje oporoke," je Gunterju naročil položiti na stran.

"To knjigo položite na stran. Zadnji znesek je bil že pred davnim časom vnešen in ne bo nič več vpisanega. Banka, na kateri je denar naložen, bo že sama pripisala obresti. Kakšnemu namenu naj služi ta denar, vam bom že nekega dne povedal. In prej, kot mislite, se bo to zgodilo.

Gunter ga z velikimi očmi pogleda.

Rudolfu Werderju, ko opazi ta pogled, šine skozi misli, ako se ne bi takoj rešil vsega, kar mu težko leži na duši.

Že hoče a tem prirediti. Pa takoj ga zopet zapusti pogum in njegove u stnice ostanejo zaprte.

"Tukaj," prične ko vzame v roko drugo knjigo, "so vpisani vsi dohodki, ki sem jih prejel, odkar sem bil prisiljen graditi svoj novi obstoj. Zapisan je vsak zaslužek, ki je prišel od borznih spekulacij, o dposredovalnih poslov, od prodaje zemljišč ali pa od vdeezbe pri kakem podjetju. Včasih sem zelo drzno spekuliral. Danes pa sem previdnejši in sem vdeležen samo pri zanesljivih stvareh. Vse, kar imam, bo enkrat last moje hčere in želim, da ta denar ne leži mrtev, temveč deluje naprej in ne služi samo bodoči lastnici, temveč tudi splošnosti."

"Zdi se mi, da sem vam najvažnejše povedal, kar se tiče mojega trgovskega poslovanja in stanja mojega premoženja. Zelo bi me veselilo, ako bi se čimprej navadili in vživeli v to poslovanje, da boste mogli samostojno delovati. To mi ne bi samo odvzelo mnogo dela, temveč bi bil tudi pomirjen, ko bi vedel, da bi v slučaju moje smrti — nikar ne oporekajte, kajti vsakdo je zapisan smrti — moji hčeri stal ob strani zaupljiv mož, ki bi bil zmožen ji v vsaki zadevi pomagati in svetovati."

Gunter postaja vedno bolj presenečen, čim dalje govori Rudolf Werder.

Vsega ne razume, kar je slišal, in tudi ne, zakaj je moral vse to izvedeti. Zdi se mu, da za vsem tem tiči nekaj neizgovorjenega, nekaj, kar mu bo mogoče nekoč prineslo veliko presenečenje.

"Na vsak način se bom tega dela z vso silo prijel," pravi Gunter, "in bom zastavil vse svoje moči, da bom popolnoma speljan v poslovanje. In če mi bo kdaj pozneje dodeljeno, da se vrnem k svojemu pravemu poklicu, mi bo trgovsko znanje v vsakem oziru koristilo."

Gunter se je z vso vnemo zatopil v delo, vsled katerega je skoro pozabil na vse okoli sebe. Ni imel niti časa, da bi se kdaj posvetil Joani. Še manj pa se je mogel kaj pobrigati za Gundo.

Sklenjena je bila tudi kupčija, katero je Gunter pričel že v St. Moritzu, in je prinesla Werderju precej dobička.

Ko Rudolf Werder naslednjega dne stopi v svojo pisarno, mu oči svetleje žare.

"No, gospod Bertram," takoj prične Werder, "v resnici ste se popolnoma vživeli v svoje delo. Ker ste mi s svojo spretnostjo pripomogli k lepemu dobičku, ki bi mi bil sicer vseh, želim, da ste ga tudi vi deležni."

Gunter zardi in vstane.

"Na noben način, gospod Werder, tega ne morem sprejeti, kajti bila je moja dolžnost vas na to opozoriti, in to dolžnost sem izpolnil."

Werder pa se smeje:

"Pri teh naziranjih ne boste nikdar prišli do nobenega premoženja, dragi Bertram. Ali ne veste, da je v trgovskem življenju pogosto navada, da gospodarji svojim uslužbencem dajo od dobička nagrado? S tem vam hočem samo podžgati zanimanje in vaš dobiček s svojim zvezati."

"Moje zanimanje ni treba prav nič podžgati."

"Vem, toda malenkostni ne smete biti. Vsak trgovec mora biti velikopoten in — vi vendar hočete priti naprej in ne večno ostati tajnik s tristo markami plače na mesec. Prosim, mislite tudi na svojo sestro. S takimi posebnimi dohodki morete njeno življenje napraviti lepo. Torej, tukaj je ček za dva tisoč tristo mark, deset odstotkov od dobička, ki ste mi ga napravili. Pri vsakem bodočem dobičku zopet deset odstotkov."

Gunter neodločen gleda v njegove oči.

Tega pod nobenim pogojem ne morem sprejeti, gospod Werder."

"Mladi ste, toda za božjo voljo ne mislite, da je to kako darilo. To je pošteno zasluženi denar in želim vam in sebi, da vam bom mogel še pogosto izplačati tako vsoto."

S temi besedami stisne Gunterju ček v roke.

Gunter globoko dihne in pravi hripavo:

"Sedaj že vem, da se pri vas svojega dolga ne bom nikdar mogel rešiti."

Tedaj pa Werder prime njegovo roko.

"Moja beseda na to, v kratkem bom od vas zahteval tako veliko uslugo, da bom od tedaj za vedno vaš dolžnik."

Gunter trdo stisne njegovo roko.

"Ako hočete to obljubo v resnici izpolniti, gospod Werder —"

"Moja beseda na to, da bom. Sedaj pa vse pospravite, pisarna je za danes zaprta. V pol ure naju boste pričakovali pri večerji. Upam, da še niste pozabili, da bo nocoj vaša sestra naš gost."

"Ne, ne, prav gotovo ne. Toda, prosim, dovolite mi, da se vam še enkrat zahvalim že zaradi svoje sestre, ki bo tudi deležna toliko denarja, katerega sem — zaslužil."

(Dolga obilnožja)

Premalo zemlje

Osem in osemdeset odstotkov vseh Kitajcev je kmečkega stanu.

Čim stopiš z mestnih ulic, si že na kmetih. Kmetije se stiskajo k mestom, v senci mestnih zidov in jih obkrožajo v nedogledno daljo. Ta svet je sličen čarobni preprogi, ki se jesepi spremeni v morje zlatorumenih, žitnih bilk. V spodnji Jangcejevi dolini imajo riževa polja le majhne in najmanjše njive. Enotno merilo za zemljo meri na Kitajskem le čistino evropskega jutra. Polja so urejena kar umetno, stopničasto in je nanje mapejana voda. Nekatera se dvigajo, druga padajo k jarkom in prekopom, ki preprežajo ta svet kot pajčevina. Vse je eno samo svetlikanje, eno samo zelenje in rumenkasto zeleno plahutanje v vseh odtenkih; vse je ena sama čarobna preproga iz prsti in vode.

Na Kitajskem je orna zemlja stara zemlja, ki jo že več kot tisoč let izmoggavajo in vendar jo vsako leto iznova oživi čarovnik, delo kmetov, da je spet vsa v zelenju in se spremeni v plodno, pisano preprogo. Pravijo, da vedo Kitajci za skrivnost, da eno zrno požene sedem žitnih bilk. A to ni res. Na Kitajskem pridelajo le polovico toliko riža kot na Japonskem, le tretjino toliko kot v Italiji in še manj kot tretjino toliko kot v Španiji. Toda trud in delo kitajskih kmetov sta neskončna.

Pozorni opazovalec more s potoma po kitajskih kmetijah marsikaj videti in se mu na tej kmečki kitajski zemlji, ki daje 78 odstotkov prebivalstva zaslužek, prav dosti pojasni. Še do nedavnega časa niso imeli kitajski kmetje drugih pripomočkov za tovore kot nosilnice, ki jo spredaj in zadaj nosijo kuliji na ramah, pregledaš njive in utegneš pri nalahnem gibanju v taktu kulijevih korakov, na 30 km dolgih dnevnih poteh marsikaj dognati.

Predvsem vidiš kaj malo malo vprežne živine na riževih nasadih. Mimo zelene paše, ki si jo morajo bivoli s pastirskom na hrbtni, poleti in pozimi sami iskati na okrajkih njiv in na gomilah stanejo kmeta bivoli tudi še riževе slame in fižola in so jako dragi. Fižol sa dijo po više ležečih in suhih njivah, a fižol si deli zemljo, kar je ni obdelane za riž, tudi še s krompirjem, bombaževcem in ma peščenem svetu tudi še z donosnim oreškom. Medtem ko vdevaš malo tovarne živine, pa večkrat zapaziš pluge, ki jih vlečejo ljudje in povsod na njivah kopljejo z motikami. Zatorej je že prav, da so njive tako majhne! Do kolen v vodi, vrsta golih hrbov v sončni prepeki — tako mora kmečko ljudstvo dosti samo orati, vodo črpati z zajemalkami in vse to opravljati, za kar imamo sicer živino.

Ta zemlja je širna in tiha. Koraki bosih kulijev nosačev, ki nosijo potnike, še poudarjajo to tišino. Ti kuliji nimajo kaj govoriti. Največ, kar jih

zanima, je to, kaj bodo jedli in koliko napitnine bodo pač dobili; ta snov je pa kmalu izčrpana, a do večera je še daleč. Ko se bližamo neki vasi, ki se javlja z nekaj prastarimi, širokovejatimi kafrovimi drevesi, postane pot bolj obljubena. Že od daleč je slišati enakomerno popevanje tovarnih nosačev, kmetov, ki se nam s svojim blagom, na drugo čez pleča privezanim, drsajočih korakov bližajo s svojim he-ho, hi-ho ali pa slišiš vreseče evljenje težko obloženih samokolnic. Mogoče je kak semenj, ki jih imajo vsakih pet dni kje in na katerega gredo kmetje in barantači, da bi kaj izkupili. To je najvažnejši dan v tednu na tej zemlji. Razen svatbe ali pogreba ne pozna kmet nobenega praznika od novega leta do novega leta. Toda na semenj mora iti, ker mora šele prodati, da more potem kupiti, kar potrebuje. Pa ti gre in nese tri kokeši v košari na enem koncu droga in na drugem koncu je kamen zaradi ravnotežja. Ali mero riža, prašička, ki je privezan na samokolnici. To je blago, ki ga neso na semenj. Kakor so majhne njive, je majhna tudi kmetova lastnina.

Tu ne vidiš kakega z žitom natovorjenega voza. Kolovozna "pot" je samo tri čevlje široka. Ljubosumnost na orno zemljo jo trpi samo kot črto med mesti; med njivami pa mora služiti vzvišeni rob riževih nasadov za stezo. Česta nam pove, da so kmetje revni, da je premalo orne zemlje za vse te kmete na Kitajskem.

ITALIJANSKI ZIDARJI V NEMČIJI.

Med italijansko in nemško vlado je bil sklenjen dogovor, glede zaposlitve italijanskih zidarjev v Nemčiji, kjer gradijo trenutno velike palače za državne urade in druga poslopja. Nemčija sama nima dovolj kvalificiranih zidarjev, zato je prosila italijansko vlado, naj bi ji odstopila nekaj svojih profesionalistov. Rim je nato rade volje pristal. Prva partija italijanskih zidarjev je te dni že odrinila v Nemčijo, nadaljnje skupine bodo sledile.

"ŠEF" KI JE STAR 12 LET.

Iz Pariza poročajo, da so v Nantesu odkrili sedemčlansko tatinsko družbo, ki ji je bil njen najstarejši ud, šef tatov, šele 12 let star. Navzlic svoji mladosti je ta čudna družbi- ca zagrešila v poslednjih mesecih več jako drznih vlovov. Iz zapiskov "šefa" je razvidno, da so si razen vlovov naprtli tudi več požarov. "Šef" si je natančno zapisoval, kar je tolpica zagrešila "za šalo" in kar "za res." Tudi ni pozabil napisati, kateri njegovi tovariši so ga izdali ali zapustili.

Za gospodinje

Kuharske Knjige...

Slovenske žene so splošno znane kot dobre kuharice. Vsakdanjo hrano znajo pripraviti okusno in spretno brez posebnih kuharskih navodil. Naša slovenska kuha je nekaj posebnega, ker je vzeta iz vseh narodnosti, katere so sestavljale nekdanjo Avstrijo. Ni rečeno, da mora dobra kuha biti ravno draga, pridenite kakšne malenkostne stvari, kot te ali one zelenjave ali dišave in napravite posebno tečno, okusno jed.

V knjigarni "Glas Naroda" imamo sledeče kuharske knjige, ki bi Vas morda zanimale:

LJUDSKA KUJARICA

Najnovejša zbirka navodil za kuhinjo in dom.
Cena 50c

KUHARICA

965 navodil, 255 strani.
broširana \$1.25...
vezana \$1.50

SLOVENSKA KUJARICA

Najpopolnejša izdaja —
728 strani.
Cena \$5.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET NEW YORK

OBERLAJTNANT TRATNIGG

(Nadaljevanje s 3. strani.)

prokletstvu najvišje obtoženi Kadee.

"Ali se boste že oglašili, vi patentirani rogati bik! Kadee!"

Jaz nič.

"Kako se imenujete, vi nadušljiva žirafa?"

"Čadež, gospod oberlajtnant. Spoznanje me je obšlo, da sem le jaz tisti nesrečni Kadee."

"Ne Kadee?" je zatulil Trattnigg.

"Ne. Čadež," sem odvrnil.

"Za me ste Kadee! Ferštan-den?"

Bilo bi še zmerjanja, toda zaloga je bila menda zpraznjena, neizčrpan tudi Trattnigg ni bil. Nagnal me je v vrsto, zarjul poveje in za četrt ure smo bili že na onem progastem kloštrskem travniku. Povaljal

— mojše so imeli neki krepkejši obraz — nas je korenito po onih gnojnih progah. Ko smo šli domov trudni, blatni in smrdelci, smo morali peti. Pavlič je rutil kakor bik, ki ga pobijajo s sekuro. Mazovec je evlil kakor prasica, ki jo vlečejo za uhlje na ploh in ji kažejo nož; skratka: petje je bilo popolnoma v skladu z vonjem, ki je ostajal za nami. Nadporočnik Trattnigg se je zadovoljno smehljal. Včasih je pogledal proti meni in me bodril.

"Le strumneje, Kadee. Zi frdamter Kadee!"

Nimam prijetnega spomina na oberlajtnanta Trattnigga. Kjerkoli je danes ta spačeni izdelek šulferanjske šole, naj ga lepo po vrsti zadeva vse ono, kar smo mu namenili v trenutkih našega ponižanja.

VSE PARNIKE

in
LINIJE

ki so
važne za
Slovence

zastopa:

SLOVENIC PUBL. CO.
YUGOSLAV TRAVEL DEPT.
216 W. 18th St., New York, N. Y.

KRETANJE PARNIKOV

SHIPPING NEWS

1. februarja: Detuschland v Hamburg
4. februarja: Conte di Savoia v Genoa
- Aquitania v Cherbourg
- Roma v Genoa
8. februarja: Hamburg v Hamburg
10. februarja: Queen Mary v Cherbourg
11. februarja: Rex v Genoa
12. februarja: Paris v Havre
15. februarja: St. Louis v Hamburg
- Saturnia v Test
18. februarja: Aquitania v Cherbourg
22. februarja: Hansa v Hamburg
23. februarja: Ile de France v Havre
24. februarja: Ile de France v Havre
24. februarja: Queen Mary v Cherbourg
25. februarja: Vulcania v Trst

1. marca: Deutschland v Hamburg
3. marca: Normandie v Havre
4. marca: Rex v Genoa
- Aquitania v Cherbourg
8. marca: Hamburg v Hamburg
10. marca: Queen Mary v Cherbourg
11. marca: Paris v Havre
12. marca: Conte di Savoia v Genoa
15. marca: St. Louis v Hamburg
18. marca: Roma v Genoa
- Ile de France v Havre
21. marca: Europa v Bremen
22. marca: Hansa v Hamburg
24. marca: Queen Mary v Cherbourg
25. marca: Rex v Genoa
28. marca: Bremen v Bremen
29. marca: Deutschland v Hamburg

"GLAS NARODA"

pošljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošljamo.

V stoterih slovenskih domovih boste našli to knjigo umetniških slik. Naročite jo še vi.

"Naši Kraji"

Slike so iz vseh delov Slovenije in vemo, da boste zadovoljni.

Zbirka 87 fotografij v bakrotisku na dobrem papirju vas stane —

\$1.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

Bohinjsko jezero

216 WEST 18th STREET, NEW YORK

BLAZNIKOVA Pratika

za leto 1939

Cena 25c

s poštino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.